

[Justitsministeren]

ikke registreres. Registrering kan dog være lovlig, hvis den registrerede har meddelt samtykke og det må anses for nødvendigt for foreningen at være i besiddelse af oplysningerne.

Efter min opfattelse vil nogle af de oplysningstyper, der nævnes i begrundelsen for Bjørn Elmquists spørgsmål (børns indtjening og »meget mere«), meget vel kunne tænkes at være omfattet af det ovennævnte registreringsforbud. For andre oplysninger end oplysninger om rent private forhold er det for lovligheden efter lovens § 3, stk. 1, et spørgsmål, om registreringen er et naturligt led i den normale drift af Fælles Kurs' folketingsgruppes virksomhed. En detaljeret kortlægning – gennem registrering – af hvert enkelt folketingsmedlems gøren og laden vil efter min opfattelse ikke opfylde denne standard.

For så vidt angår *videregivelse* af de registrerede oplysninger gælder efter lovens § 4 tilsvarende regler.

I straffelovens § 264 d findes en generel bestemmelse om uberettiget videregivelse af bl.a. meddelelser vedrørende en anden persons private forhold. Som forhold, der er beskyttet efter denne bestemmelse, kan bl.a. nævnes oplysninger om interne familieforhold, seksualforbindelse, sygdom og efter omstændighederne også erhvervs-, indkomst- og formueforhold.

Videregivelse af indsamlede eller på anden måde erfarede oplysninger til et register vil kunne være uberettiget, i hvert fald i de tilfælde, hvor den pågældende oplysning ikke lovligt kan registreres.

Videregivelse af oplysninger om private forhold fra registeret vil kunne indebære en overtrædelse af § 264 d ikke alene i tilfælde, hvor oplysningen ikke lovligt har kunnet registreres, men efter de nærmere omstændigheder også i tilfælde, hvor der ikke i forbindelse med selve registreringen er sket en overtrædelse af registreringsreglerne.

Jeg er bekendt med, at Registertilsynet på baggrund af referatet af interview med folketingsmedlem Preben Møller Hansen har iværksat en undersøgelse og anmodet Fælles Kurs om nærmere oplysninger om de registreringer af oplysninger om Folketingets medlemmer, som Fælles Kurs' folketingsgruppe efter det oplyste foretager.

Spm. nr. S 882

Til finansministeren (14/4 88) af:

Glistrup (FP):

»Hvor stor en del af kartoffelafgiftsprovenu et overvælttes på de offentlige kasser?«

Begrundelse

Blandt de utallige skattefrie frynsegoder, som øses ud til de offentligt ansatte, er også statens og kommunernes udbetaling til dem, når de kører rundt i deres egne biler.

Læserne af de publikationer, som udsendes af de ansattes fagforeninger, støder gang på gang på meddelelser om, at nu har finansministeren og andre, der bestyrer de offentlige kasser, forhøjet disse skattefrie beløb.

I en sådan notits i bladet Socialpædagogen (den 8. april 1988) fortælles om, hvordan man denne gang begrundet, at de offentligt ansatte skal have endnu større skattefrie beløb. Det hedder her ordret:

»I beregningsgrundlaget indgår kartoffelkurens 20 pct.s renteafgift samt den forhøjede stempelafgift.«

Desværre har Socialpædagogen ikke fundet plads til en nærmere uddybning af, hvordan de offentligt ansatte skattefrit snor sig uden om de hårde byrder, som store dele af den produktive befolkning må lide under som følge af kartoffelkvaksalveriet i oktober måned 1986. Ministeren bedes derfor redegøre for beregningen sammen med sin øvrige besvarelse af, hvordan de offentlige kasser refunderer udvalgte grupper af byrder, som regeringen angiveligt vælter ud over de mennesker, der efter regeringens mening skulle straffes, fordi de havde haft et såkaldt privatforbrug ud over, hvad regeringen kunne unde dem.

Svar (10/5 88):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Såvel i offentligt som i privat regi findes regler for, hvordan ansatte skal have dækket udgifter, som de har haft i forbindelse med udførelse af deres arbejde, og som skal afholdes af deres arbejdsgiver.

Et eksempel på en sådan udgiftsdækkende ydelse er godtgørelse for benyttelse af egen bil til tjenstlig kørsel (befordringsgodtgørelse), som der refereres til i begrundelsen for spørgsmålet.

De udgiftsdækkende ydelser, der udbetales til statsansatte, reguleres som hovedregel halv-